

er omfattet af gældende lovgivning i en medlemsstat«, jf. art. 1, pkt. 1 i direktivet.

I lovforslaget bruges ordet »lønmodtager« i stedet for »arbejdstager«.

I dansk ret er det kun ganske få ansættelsesforhold, der er lovregulerede (jf. dog fx medhjælperloven, sømandsloven og funktionærloven) og hermed defineret i den gældende lovgivning, men langt de fleste ansættelsesforhold er i større eller mindre grad omfattet af gældende lovgivning. For at udelukke enhver tvivl om, at loven som udgangspunkt skal gælde for alle lønmodtagere, indeholder stk. 2 en definition af, hvem der skal anses for at være lønmodtagere.

Lønmodtagerbegrebet er ikke lovfæstet eller entydigt/almengyldigt defineret i dansk ret. Fx er ferielovens, funktionærlovens, og arbejdsskadeforsikringslovens lønmodtagerbegreb ikke helt sammenfaldende.

Det er nyttigt, at man i fremtiden får en generel og håndterbar definition af lønmodtagerbegrebet inden for det arbejdsretlige område, bl.a. set i lyset af evt. kommende direktiver, som nødvendiggør lovgivning, og hvor fastlæggelse af lønmodtagerbegrebet bliver afgørende for udstrækningen af den beskyttelse, der typisk vil være tale om.

Denne problematik blev bl.a. drøftet i Ferielovudvalget, jf. Betænkning nr. 1207, august 1990. Der var her enighed om det både nødvendige og det uhenigtsmæssige i at have sådanne flere forskellige definitioner, som dog alligevel kun i detaljerne adskilte sig fra hinanden. I Ferielovudvalget var der således enighed om, at den personkreds, som er skattepligtig efter kildeskattelovens § 43, stk. 1, var den personkreds, som skulle være omfattet af ferieloven.

Den foreslåede definition i forslagets § 1, stk. 2, indebærer, at der bliver sammenfald mellem den personkreds, som er lønmodtager i denne lov og den personkreds, hvis indtægt er indkomstskattepligtig efter kildeskattelovens § 43, stk. 1.

Formelt er der imidlertid stadig tale om en selvstændig definition. Det indebærer, at de retsanvendende myndigheder selvstændigt må tage stilling til, om en person i givet fald ud fra denne lovs forudsætninger skal anses for lønmodtager eller ej. Det vil naturligvis i den forbindelse have væsentlig betydning, hvordan den personkreds, hvis indtægter er indkomstskattepligtig efter kildeskattelovens § 43, stk. 1, afgrænses, men man skal ikke nødvendigvis nu og i fremtiden nå til det samme resultat i medfør af de to love.

For alle praktiske formåls skyld betyder formuleringen af § 1, stk. 2, at en arbejdsgiver kan regne

med, at en person, hvis indtægter beskattes efter § 43, stk. 1, er lønmodtager i henhold til denne lov.

EF-domstolen har i en dom fra 1985 (sag 66/85 Deborah Lawrie-Blum mod Land Baden-Württemberg) fastslået, at begrebet arbejdstager i Rom-traktatens art. 48 må tillægges en fællesskabsretlig betydning. Det fremgår af dommen, at en arbejdstager er »en person (der) præsterer ydelser af en vis økonomisk værdi mod vederlag for en anden og efter dennes anvisninger.«

Den valgte definition af lønmodtagerbegrebet er efter regeringens opfattelse almen og rammer kernen i de lønmodtagerbegreber, der ellers arbejdes med i dansk ret. Endvidere er det regeringens opfattelse, at den foreslåede definition er i overensstemmelse med EF-domstolens definition.

b. Lønmodtagere undtaget fra lovens regler

Direktivet åbner mulighed for, at hver enkelt medlemsstat kan beslutte, at direktivet ikke skal gælde for enhver arbejdstager. Der er mulighed for at undtage ansættelsesforhold,

- hvis samlet varighed ikke overstiger en måned og/eller
- hvis ugentlige arbejdstid ikke overstiger 8 timer og
- ansættelsesforhold, der vedrører lejlighedsvist arbejde og/eller
- arbejde af særlig karakter.

For så vidt angår ansættelsesforhold, der vedrører lejlighedsvist arbejde og arbejde af særlig karakter gælder, at der skal foreligge objektive grunde for at undtage disse ansættelsesforhold fra at være omfattet af loven.

I lovforslaget er undtagelserne vedrørende varigheden på en måned og den ugentlige arbejdstid på 8 timer indarbejdet, således at begge betingelser skal være opfyldt. Ved at stille krav om at begge betingelser er opfyldt, vil ansættelsesforhold, hvor der kun er en begrænset tilknytning til arbejdsgiveren, eller hvor lovens frister er længere end varigheden af ansættelsesforholdet, falde uden for lovens anvendelsesområde. Afgrænsningen betyder, at løsarbejdere, fx lastearbejdere, ikke bliver omfattet af lovforslaget.

Betingelsen om en ugentlig arbejdstid på 8 timer er omformuleret til en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid. Herved kommer lovforslaget også til at gælde for lønmodtagere, der arbejder fx hver anden uge.

Det foreslås, at arbejdsministeren får bemyndigelse til at bestemme, at lovens regler ikke skal finde anvendelse på ansættelsesforhold, der vedrører lejlighedsvist arbejde og arbejde af særlig karakter.